

ТРЕНУВАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Практичне заняття № 1

Функціональні різновиди наукового мовлення

Завдання 1. Прочитайте текст. Визначте, до якого функціонального стилю він належить? Які мовні засоби вказують на це? Замініть підкреслені слова, користуючись довідкою.

Культурна політика в галузі дозвілля має стати однією з пріоритетних у державній політиці. Нація – це не абстрактна категорія, це спільність людей – носіїв культури. Тому в усіх державах одне з головних завдань – виховання «людини культури», здібної до творчості, духовного розвитку суспільства. І падіння культурного рівня, особливо серед молоді, річ далеко не другорядна. Ми вже країна «не читаюча», багато молодих людей не знають ні національних героїв, ні історії, ні видатних представників культури, не розбираються в музиці, живописі, літературі – але це все те, що створює основу національного виховання. Те, що зараз робиться, наприклад, в інформаційному просторі, в тому числі й телебаченні, важко назвати культурою. Ми зараз знаходимося в тому стані, коли потрібно кардинально змінювати ситуацію й осмислювати культуру як пріоритетний напрям державної політики. Культура в нашій країні практично залишається справою окремих людей-ентузіастів, не стала по-справжньому предметом системної уваги на державному рівні. Вона розвивається вельми хаотично, значною мірою суб'єктивно. Але важливо не просто проголосити культуру пріоритетним напрямом державної політики, необхідна кардинальна зміна у стратегії й тактиці управління культурними процесами в суспільстві. Необхідно зробити розвиток культури незалежно від бажань окремого діяча або урядовця, розробити механізми її функціонування, що забезпечують прогресивний розвиток.

Довідка: переважаючий, сфера, державний працівник, відірваний від дійсності, загальний; моральний, цивілізація, урядовий.

Завдання 2. Прочитайте текст і визначте, до якого функціонального стилю він належить. Назвіть підстилі (жанри) цього стилю й визначте підстиль цього тексту. Користуючись довідкою, знайдіть тлумачення підкреслених слів, розташували їх в алфавітному порядку.

Останніми роками посилюються гуманістичні підходи до проблем, пов'язаних з інформатизацією суспільства, що актуалізує аналіз структури інформаційної науки. У наукових публікаціях і системі неформальних наукових комунікацій періодично послуговуються терміном «інформаційний фахівець». Водночас аналіз джерел свідчить про неоднозначність розуміння даного терміна представниками різних напрямків діяльності. Це певною мірою

свідчить про іманентну потребу узагальнюючої назви фахівця, яка дала б змогу ідентифікувати і узагальнити сферу його діяльності. Різноманітність трактувань поняття «інформаційний фахівець» пов'язана з широтою розуміння інформаційної діяльності та інформаційної сфери взагалі.

Таким чином, до професійних ресурсів інформаційного сектора поряд з бібліотекарями, документознавцями та архівознавцями часто відносять фахівців у галузі виробництва, обслуговування й ремонту комп'ютерної техніки та засобів комунікації.

Актуальним і принципово важливим для аналізу нинішньої ситуації у визначенні сутності понять «інформаційна освіта» та «інформаційний фахівець» є опубліковані останнім часом наукові видання.

Довідка:

- [від лат. – зв'язую, спілкуюсь] – опосередкована й цілеспрямована взаємодія двох суб'єктів;
- вивчення того, як інформація збирається, впорядковується, опрацьовується й повідомляється;
- профільна, підсистемна освіта, яка включає взаємозв'язані компоненти змісту загальної освіти, спеціальності й напрями підготовки різних рівнів професійної освіти;
- сукупність взаємозв'язаних процесів, спрямованих на створення умов для задоволення інформаційних потреб громадян та суспільства на основі створення, розвитку, використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій;
- [від лат. – властива, притаманна] – що впливає з самої природи предмета чи явища;
- процес пошуку, зберігання, використання та поширення інформації.

Завдання 3. Перекладіть виділені слова і словосполучення. До якого функціонального стилю належить цей текст? Назвіть мовні засоби цього стилю.

Давно вже використовуються фахівцями та ввійшли до багатьох довідкових видань такі (відсутні у словнику) терміни: «**информационное пространство**»; «**общество знаний**»; «**информационный технопарк**», «**инновационный центр**», «**интеллектуальные информационные технологи**», «**нанотехнологии**», «**интерактивная мультимедиа система**»; «**информационный продукт**», «**информационный ресурс**»; «**информационная услуга**», «**информационный поиск**», «**инновации**» тощо.

Викликає подив і відсутність багатьох унормованих термінів, визначення яких є у Законах України «Про Національну програму інформатизації», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» та у ряді нормативних документів, зокрема, в національних і міждержавних стандартах.

Це такі терміни: «информационно-поисковая система», «информационно-поисковый язык», «информационно-телекоммуникационная система», «защита информации в системе», «комплексная защита информации», «владелец информации», «предметизация», «предметная рубрика», «аннотирование», «анкетирование».

Приклади аналітичних текстів *(прочитайте та дайте свою оцінку)*

<https://acrec.org.ua/wp-content/uploads/2017/11/unnamed-file-1.pdf>

<https://www.rac.org.ua/vydannya/analychni-dokumenty>